

Tegning: Poul Holck

Venstre-vikingen der var ved at gå over bord

Ninka tegner profil af udenrigsminister
Ove Guldberg

UGENS MAND i høj brodsø var Venstre-vikingen Ove Guldberg, som blev kølhalet grundigt torsdag og fredag og på en hængende åre var ved at gå over bord, og med ham hirdens øvrige mænd og to kvinder.

Den 56-årige fhv. minister for offentlige arbejder, fhv. direktør for Dansk Ingeniørforening, var lige ved også at blive fhv. markedsminister, måske endog fhv. udenrigsminister. Den akutte årsag: beskyldninger om sjuskeri i sagen omkring EF-kommissionens observatørpost ved FN. Den kroniske anklage: at Guldberg ikke lægger guldæg nok, ja til og med klinker andres æg og galer for højt og forkert op derude i det fremmede. Det er navnlig inden for S og SF, man er ude efter hans kam — de herrer selv godt røde i egen ditto, med en farve som i dette tilfælde aldeles ikke er falmet.

Guldæg

Man stræber virkelig Guldberg efter livet, og det skal ikke skjules, at det er manden selv, de vil ha' slagtet, og de siger det højt og utvetydigt. Udenrigsministeren er politisk farveblind, bli'r der sagt. Han har lavet så mange bommerter, at havde en borgmester begået tilsvarende fejl, var han for længst fjernet.

Han er simpelt hen for engageret. Han koger og bobler af begejstring — og så går han

galt i byen. I SF siger man direkte, at man vil stræbe efter at få Guldberg 'delt midt over', sådan at forstå, at han forbliver udenrigsminister, men Markedsministeriet tages fra ham. Vor egen levende avis udtrykte sig i en leder endnu mere blodtørstigt. 'Det bliver mere og mere påkrævet at få en ny mand på den ene af posterne. Eller for den sags skyld på dem begge.'

Humoren

En velbevandret politiker udi det europæiske siger, at Guldberg lider af superioritetskompleks, et ord vi ikke kan finde i nogen engelsk ordbog, men som vel må være det modsatte af mindreværds-kompleks. Ikke så voldsomt som storhedsvanvid, men overlegen, vil vi tro. I Markedsudvalget skumler man og siger: Måske er han begavet, men ikke særlig klog. Politiker i folkelig forstand bli'r han aldrig. Han er ikke helt uden humor, men han er selv den, der bedst forstår den, og derfor ler han osse, før han endnu har fyret pointen af.

På Christiansborg gik rygterne i ugens løb, at ikke alene ville man ha' Guldbergs nydelige, lidt dukkede hoved på et fad — man kunne også forvente valg. Men valgrommerne rørttes først og fremmest af Venstre selv, der vidste, at de med et par gungrende gongongslag kunne kysse socialdemokraterne langt ned i knæene, thi: valg-eller-ikke-valg, det er just Hamletdilemmaet inden for sosserne i dag, og de gamle, de kloge har svært ved at le, fordi de unge ikke er forstan-

dige som de, men — med Kjeld Olesen i spidsen — vil ha' det valg, come hell or high water, mens højrefløjens inden for partiet godt kan bie lidt endnu. Og denne mavepine spillede valg-rygtesmedene ganske bevidst på.

Musereder

Inde i stormens centrum sad Ove Guldberg, og ikke så meget som eet af de småkrøllede hår blafrede for vinden. Han smilede lidt skråt, som han altid gør til seerne, og folkelig eller ikke folkelig, så kan folket li' redelighed, og den har Guldberg — lad den så være udtrykt snærket, som modstanderne påstår. Og ministeren nipper til kaffen, og besvarer alle spørgsmål, hvor væmmelige de end er, på den artige, velopdragne måde, som formodentlig er ham indgivet i dommerfuldmægtighjemmet i Nysted, men som ikke udelukker blålige vredesglimt, hvis anklagerne føles uretfærdige.

— Deres kritikere siger, De ofte gi'r udtryk for en bedrøvelsen, der ikke er dækning for?

— Jeg er ikke skråsikker. Det er mig, der i denne sag begyndte med at sige: Det ved jeg ikke, det skal jeg undersøge. Der er tilfælde, hvor jeg føler mig meget sikker, og så siger jeg det osse. Men denne her sag er fuld af musereder og misforståelser og halve vinde. Og det sker for os alle sammen, det sker osse for alle andre markedsministre, at mangfoldighederne, detaljerne, er så overvældende, at man kan begå fejl.

— Mister vælgerne ikke til-

liden til en minister, der ta'r fejl?

— Jeg tror at folk accepterer et: Det ved jeg ikke! eller: Det kan jeg ikke svare på nu, det skal jeg undersøge! — eller: Det er jeg ked af, der tog jeg fejl! Selvfølgelig er der sager, der er så vigtige, at man ikke kan være bekendt at sige: Dem kender jeg ikke!

Døren

— Vil De føle Dem desavoueret, hvis Markedsministeriet tages fra Dem?

— Det er altid statsministeren, der afgør, hvordan en regering er sat sammen, og da må de enkelte medlemmer så ta' stilling til, om de kan gå ind for en sådan sammensætning eller ej. I det konkrete tilfælde er mit saglige svar, helt uafhængigt af personen, at li'så nødvendigt det nok har været at ha' en deling, mens vi havde EFTA og hele opbygningen af administrationen, så ville det sagligt være en meget dårlig løsning at dele op nu. Det er der heller ingen andre lande, der gør — da kører udenrigsministeren osse EF, og alene af den grund ville det være upraktisk, om vi havde både udenrigs- og markedsminister.

— De beskyldes også for at være for lidt interesseret i at deltage i ministerrådsmøderne?

— Jeg er vel nok en af de udenrigsministre, der er der mest! Men det er klart, at vi møder alle med stedfortrædere i en række møder. Det er også klart, at det ville være vanvittigt andet.

— Føler De Dem brødebetynget, hvis det bli'r Dem, der nu — eller i en senere omgang — vælter regeringen?

— Jeg ville nok ikke ku' fri-gøre mig for at sige: Ku' du ha' handlet anderledes? Men man lukker døren — og normalt er den slags selvransagelser ikke noget, der plager mig meget. Hvis regeringen falder, så gør den det jo ikke på grund af denne formelle ting, men fordi der er et flertal i Folketinget, der vil ha' et valg. Det er klart, at befolkningen helst vil være fri, og i realiteten er der også meget få partier, om nogen, der blankt vil sige: Vi vil ha' valg! Men hin berømmelige fredag var

Fortsettes side 28